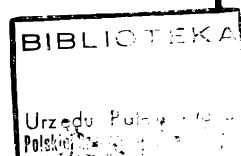

6 maja 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

B026 3/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 11628.

Kl. 50 a 3.

Josef Heller
(Wiedeń, Austria).

Gładziarka i łuszczarka do zboża i roślin strączkowych.

Zgłoszono 22 października 1928 r.

Udzielono 7 lutego 1930 r.

Pierwszeństwo: 22 października 1927 r. (Austria).

W dotychczas znanych gładziarkach i łuszczarkach, w których ziarna są obłuskiwane pomiędzy krążkiem stałym a ruchomym, krążki te działają też pod wpływem sprężyny. Na tych wygładziarkach pojedyncze ziarna zostają nierównomiernie obrabiane, gdyż ich droga pomiędzy krążkami jest rozmaita, oraz pomiędzy ziarnami powstaje bezużyteczne tarcie, zużywające dużo siły. Znanem jest również przeprowadzanie materiału oczyszczanego przez kanały, których przekrój odpowiada przekrojowi ziarn. Niniejszy wynalazek polega na tem, że jedną ścianę kanału stanowi powierzchnia przrządu gładzącego (krążka lub bębna).

Przy znanych urządzeniach tego rodzaju, przy których przeprowadza się ziarna przez kanały, komórki dla pojedynczych ziarn są zamknięte i zastosowa-

ne prostopadle do powierzchni gładzącej, tak że ziarna uderzają swemi końcami o tę powierzchnię.

Na rysunku przedstawiony jest schematycznie przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia urządzenie w rzucie poziomym, fig. 2 — w przekroju poprzecznym, fig. 3 — odmienne wykonanie w przekroju poprzecznym, fig. 4 i 5 — szczegóły, a fig. 6 jest widokiem dalszego odmiennego wykonania.

Przy wykonaniu według fig. 1 i 2 cyfra 1 oznacza poziomy krążek gładzący, a 2 — lej, którego dolna część podzielona jest ściankami na przedziały, ułożone w przybliżeniu w kierunku promieni krążka 1 i połączone z kanałami 3, ułożonemi również w kierunku promieni krążka 1. Nakrywa i boczne ściany kanałów 3 są stałe, podczas gdy dolną ścianę tworzy górna

powierzchnia krążka 1. Przekrój kanałów 3 zezwala tylko na przeprowadzanie ziarenek pojedynczo jedno za drugim (fig. 4). Lej wraz z kanałami tworzy jednolitą całość, która może być przesunięta nazewnątrzą względem krążka w kierunku jego promieni lub też obraca się o oś prostopadłą do powierzchni gładzącej. Przeszawianie w kierunku promieniowym umożliwia zmianę drogi ziarnka, na której działa na nie powierzchnia gładząca krążka, podczas gdy przy obrocie leju zostaje zmieniony kąt pomiędzy kierunkami kanałów a kierunkiem obrotu krążka, a zatem również tarcie przesuwające ziarna w kanałach. W ten sposób może być zmieniane działanie gładzące.

Oprócz tego możliwe jest regulowanie nacisku każdego ziarnka na powierzchnię gładząca, osiąga się to w ten sposób, że nakrywa 6, równoległa do powierzchni gładzącej, jest luźno umieszczona i przyciskana do ziarna sprężyną (fig. 4). Na fig. 3 przedstawiony jest stożkowaty krążek, a nakrywy kanałów wykonane są jako ruchome jęczyzki, przyciskane sprężynami 5.

Przy wykonaniu przedstawionem na fig. 5 boczne ściany kanałów 3 są pochylone w stronę krążka 1 tak, że powstaje działanie klinowe, przyciskające ziarno do powierzchni gładzącej.

Powierzchnia gładząca może być również cylindryczna (fig. 6), przyczem kanały umieszczone są w przybliżeniu w kierunku tworzącej bębna, są jednak zawsze nieco nachylone w stronę bębna. Powierzchnię gładząca może również tworzyć wewnętrzna powierzchnia próżnego cylindra, lub też powierzchnia gładząca może być stała, podczas gdy ziarna obracają się wraz z kanałami. Powierzchnię gładząca można zaopatrzyć w rowki, odpowiadające ziarnkom i zastosowane współśrodkowo, w linii spiralnej lub śrubowej (fig. 1—3).

Leje 2 wraz z kanałami 3 mogą być zastosowane w większej ilości naokoło obwodu krążka, przyczem w przestrzeniach pomiędzy grupami tych urządzeń lub ponad każdym urządzeniem mogą być umieszczone narzędzia ssące powietrze, czem osiąga się dobre przewietrzanie i dogodne odprowadzanie łusek.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Gładziarka i łuszcarka do zboża i roślin strączkowych, której ziarna zostają przeprowadzane przez kanały, znamienna tem, że jedna ściana podłużna kanałów utworzona jest przez powierzchnię gładząca (krążek lub bęben).

2. Gładziarka według zastrz. 1, znamienna tem, że każdy przedział kanałowy zamknięty jest na stronie przeciwległej powierzchni gładzącej ruchomą nakrywą, naciskającą na ziarna, przyczem nacisk ten może być regulowany.

3. Gładziarka według zastrz. 1, znamienna tem, że ściany boczne przedziałów kanałowych są nachylone ku powierzchni gładzącej tak, że powstaje przeszerzeń o przekroju klinowem.

4. Gładziarka według zastrz. 1, znamienna tem, że przedziały kanałowe mogą być przesławiane w płaszczyźnie do powierzchni gładzącej w kierunku jej promieni.

5. Gładziarka według zastrz. 1 i 4, znamienna tem, że przedziały kanałowe obracają się o oś prostopadłą do powierzchni gładzącej.

6. Gładziarka według zastrz. 1—5, znamienna tem, że powierzchnia gładząca zaopatrzona jest w rowki, współśrodkowe lub spiralne, i odpowiadające kształtowi ziarenek.

Josef Heller.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig.1

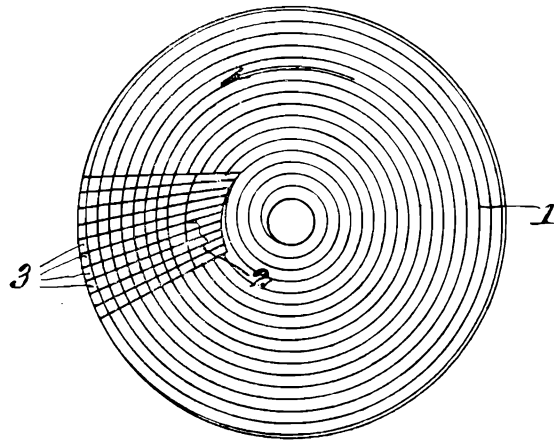

Fig.2

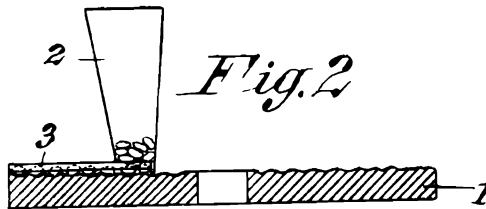

Fig.3

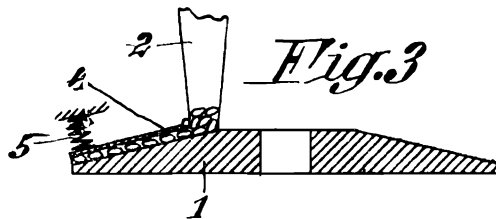

Fig.4

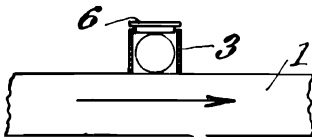

Fig.5

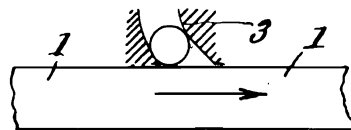

Fig.6

